

ÚSTAVNÍMU SOUDU ČR

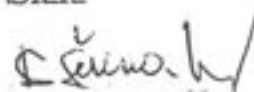
Joštova 8.,

660 83 BRNO

Navrhovatelka : Dolores Liljana BATA ARAMBASIC,
bytem : RUA PROF. JAOA LIMA PAES
1844-79750-000
NOVA ANDRADINA – MS – BRASILIE

právně zastoupena :

JUDr. Jiří ŠETINA
advokát,
KUTŘÍN 6.,
539 44 PROSEČ

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
JUR. DR. ŠETINA JIŘÍ
KUTŘÍN 6, 539 44 PROSEČ
Tel.: 469 318 054, 224 310 065
ČAK: 2748, IČO: 66214742

Odpůrce : Městský soud v PRAZE
Hybernská 18.,
111 21 PRAHA 1.,
JUDr. Hana VEBEROVÁ, předsedkyně senátu,

a Nejvyšší správní soud ČR
Masarykova 31.,
602 00 BRNO
JUDr. Josef BAXA, předseda senátu 1 a
předseda NSS ČR

Přílohy :

- A/ Plná moc ze dne 06.10.2010
- B/ Potvrzení MP ČSR z 06.06.1946 – kopie
- Potvrzení ÚSP z 06.05.1946 – kopie
- Výměr MNV ZLÍN z 17.02.1947 – kopie
- C/ Žádost J.A.BATI o náhradu za zestátněný majetek z 14.10.1948 – kopie
- D/ Přípis vlády ČR z 25.02.2008
- Přípis Ing. M. KALOUSKA z 07.03.2008
- E/ Přípis ministra Mgr. B. SOBOTKY premiérovi vlády ČR JUDr. S. GROSSOVI z 07.09.2004
- F/ Tiskové prohlášení ministra spravedlnosti z 10.07.2008
- G/ Námitka podjatosti soudkyň MS v PRAZE

ústavní stížnost

proti rozsudku MS v Praze,
ze dne 12.05.2011, sp.zn.:
11 Af 54/2010,
ve znění
rozsudku NSS ČR, ze dne
19.10.2011, sp. zn.:
1 As 84/2011

/pětkrát/

Navrhovatelka podává ÚSTAVNÍ STÍŽNOST proti :

ROZSUDKU Městského soudu v PRAZE, ze dne 12.05.2011,
sp. zn. : 11 Af 54/2010,

ve znění

ROZSUDKU Nejvyššího správního soudu ČR, ze dne 19.10.2011,
sp.zn. : 1 As 84/2011.

ROZSUDEK Nejvyššího správního soudu ČR jsme převzali 24.11.2011.

Navrhovatelka marně vyčerpala všechny opravné prostředky obecných soudů a je si vědoma, že Ústavní soud ČR není třetí odvolací instancí obecných soudů.

Ústavnímu soudu ČR ale ze zákona přísluší posoudit, zda řízení před obecnými soudy bylo jako celek spravedlivé dle ust. čl. 36/1 LZPS a čl. 6 § 1 ÚMLUVY (o ochraně l.p. a z.s.).

Rovněž, zda postavení účastníků před obecnými soudy bylo rovné dle ust. čl. 37/3 LZPS.

I.

1.

I dle současně platného zákona č. 100/1945 Sb., byl v roce 1945 zestátněn podnikatelský majetek firmy „BAŤA a.s. ZLÍN“, který výhradně vlastnil Jan Antonín BAŤA – viz příloha ad B/.

Současně citovaný zákon stanovil povinnost čsl. státu nahradit poškozeným podnikatelům hodnotu zestátněného majetku – viz §§ 7-10 zák.č. 100/1945 Sb.

Současně DEKRET presidenta republiky ze dne 24. října 1945 stanovil závazné směrnice konkrétního postupu státu, státních orgánů, při stanovení předmětné náhrady – viz oddíl II. §§ 7 – 11 cit. DEKRETU.

Pro úplnost poznamenáváme, že v roce 1945 a 1947 byl zestátněn veškerý majetek Jana Antonína BAŤI a jeho manželky MARIE, ačkoliv zákon ukládal zestátnění pouze podnikatelského majetku výrobního charakteru, nikoliv majetku osobního a majetku rodinných příslušníků, jak se stalo – viz příloha ad B/. Kuriosní je zestátnění majetku manželky MARIE, s odůvodněním, „že je manželkou Jana Antonína BAŤI“, ještě v době, kdy byl Jan Antonín BAŤA bezúhonný občan – viz příloha ad B/.

2.

Písemnou žádostí ze dne 14.10.1948 požádal oprávněný Jan Antonín BAŤA o náhradu za zestátněný majetek. V žádosti podrobně specifikoval zestátněný podnikatelský majetek, včetně jeho ohodnocení v čsl. korunách a v USA DOLLAR.

Žádost o náhradu podal prostřednictvím velvyslanectví ČSR v RIO DE JANEIRO a diplomatickou poštou byla žádost řádně doručena MINISTERSTVU FINANČÍ ČSR.

V roce 2011, má, současné MF ČR, originál žádosti ve své dispozici – viz příloha ad C/.

3.

Dne 23.08.1965 Jan Antonín BAŤA v BRASILII zemřel.

Zestátněný podnikatelský majetek v ČSR, jeho event. náhrada, nebyl zahrnut do dědického soupisu a nebyl v dědickém řízení projednán.

Stěžovatelka je jedinou dcerou zemřelé dcery Jana Antonína BAŤI, Ludmily BAŤOVÉ (+1998). Je dědičkou v prvním stupni dědické posloupnosti a je i tzv. NEOPOMENUTELNOU DĚDIČKOU v pozůstalostním řízení vedeném dle zákona, či dle závěti.

4.

Rozhodnutím vlády ČR ze dne 25.02.2008, čj.: 02030/08-SES je povinen stanovit způsob a výši náhrady za zestátněný podnikatelský majetek dle zák. č. 100/1945 Sb., ministr financí ČR – viz příloha ad D/.

II.

1.

Za uvedeného skutkového stavu podává stěžovatelka dne 14.03.2008 podnět (výzvu), aby ministr financí ČR stanovil „způsob a výši náhrady za zestátněný podnikatelský majetek firmy „BAŤA a.s. ZLÍN“.

Věc vyřizuje administrativně – právní oddělení MF ČR, které přípisem ze dne 08.04.2008 vyžaduje mimo jiné :

- konkretizaci majetku, za který je požadována náhrada,
- předložení dokladů prokazujících vlastnictví majetku,
- výměr (?) o rozsahu znárodnění,

- důkazy, že veškerý podnikatelský majetek firmy „BAŤA a.s. ZLÍN“ výhradně vlastnil Jan Antonín BAŤA apod.

Navrhovatelka hodnotí uvedené požadavky administrace MF ČR jako nadbytečné a zavádějící, neboť :

- Podrobnou specifikaci zestátněného majetku, včetně finančního ohodnocení, již provedl přímý poškozený Jan Antonín BAŤA a tuto specifikaci má MF ČR ve své dispozici od roku 1948 – viz příloha ad C/.
- K dalšímu požadavku administrativy MF ČR, tj. předložení důkazů prokazujících vlastnictví Jana Antonína BAŤI, navrhovatelka odkazuje na přílohu ad E/, kde je ministrem financí ČR výhradní vlastnictví Jana Antonína BAŤI konstatováno mimo pochybnost.

Dále navrhovatelka poukazuje i na přílohu ad F/, kdy Česká republika, jistě i MF ČR, v červnu 2008, před EVROPSKÝM SOUDEM PRO LIDSKÁ PRÁVA ve ŠTRASBURKU, prokázala, že výlučným vlastníkem veškerého podnikatelského majetku firmy „BAŤA a.s.ZLÍN“ v ČR byl Jan Antonín BAŤA – viz příloha ad F/. Stížnost podával Tomáš BAŤA jun. a jeho stížnost byla proto odmítnuta.

Proto navrhovatelka považuje administrativní požadavky oddělení MF ČR za nadbytečné, zavádějící a tedy za vědomou obstrukci.

Správní řízení bylo poté přerušeno a posléze zastaveno. Žaloba dle zák.č. 150/2002 Sb., byla USNESENÍM MS v PRAZE nejprve ODMÍTNUTA, poté KASAČNÍ STÍŽNOSTÍ č. 1, sp. zn.: 1 As 49/2010 bylo USNESENÍ zrušeno, poté znovu ROZSUDKEM MS v PRAZE sp.zn.: 11 Af 54/2010 žaloba ZAMÍTNUTA a posléze KASAČNÍ STÍŽNOSTÍ č.2 a ROZSUDKEM NSS ČR, sp.zn.: 1 As 84/2011 zamítnuta a ROZSUDEK MS v PRAZE se stal pravomocným.

III.

1.

Navrhovatelka namítá, že zjevná obstrukce správního orgánu nejen neřeší meritum věci, ale roky se prodlužující administrativní řízení správního orgánu, prakticky nikdy nekončící správní řízení je **nečinností správního orgánu v dané věci**.

Žaloba na **nečinnost** správního orgánu pak byla MS v PRAZE, ve znění ROZSUDKU NSS ČR zamítnuta.

Navrhovatelka namítá, že její postavení, jako fyzické osoby, oproti centrálnímu orgánu státní správy ČR je nikoliv rovné. Postavení ústředního orgánu státní správy MF ČR, ve znění rozhodnutí MS v PRAZE a NSS ČR, je jí nadřazené, a tak je porušeno její základní právo rovnosti účastníků řízení garantované čl. 37/3 LZPS.

Současně navrhovatelka namítá, že tímto bylo porušeno její právo na spravedlivý proces garantované čl. 36/1 LZPS a čl. 6 § 1 ÚMLUVY.

IV.

1.

K podpoře svého stanoviska navrhovatelka uvádí :

V roce 1945, dle citovaného zákona č. 100/1945 Sb., byl zestátněn podnikatelský majetek, celkem 2.867 podniků se 760.115 zaměstnanci, v němž se vyrábělo 75% veškeré produkce ČSR, viz :

„REVOLUCE NA OBJEDNÁVKU“ – Jaromír NETÍK
Vydalo : KONFRONTACE ZURICH 1982 (str. 71)

V období 1989 – 2011, v právním státu České republiky, nebyla meritorně vyřešena ani jediná kauza.

Ministr financí ČR nejen nestanovil a neuhradil jedinou kauzu, ale vůbec neustanovil ani odbornou komisi, která by byla schopna uvedené náhrady stanovit (vypočítat). Ministr financí ČR vystačí s administrativním oddělením, což je tragedie právního státu, nejen právního systému.

Dochází tak k dlouhodobé ignoraci platného zákona představitelem centrálního orgánu státní správy a celou exekutivou, což by ale nebylo trvale možné bez liknavosti a protiprávní benevolence správního soudnictví ČR.

TITO LIVIO : „MAŘENÍ JEDNOHO ZÁKONA OSLABUJE OSTATNÍ“!

Výjimkou jsou jen vynucené náhrady poškozených čl. podnikatelů, kteří včas emigrovali a včas získali cizí státní občanství. Kupř. při navrácení čl. zlatého pokladu, uschovaného za II. světové války v U.S.A., byla čl. republika donucena náhrady zaplatit.

Navrhovatelka se snaží pochopit situaci, kdy Česká republika nemá finance na úhradu obrovského podnikatelského majetku zestátněného v roce 1945.

Navíc, v současném období, kdy má hradit i vysoké církevní restituce.

Namítá, že zestátněný podnikatelský majetek je stejné důležitosti jako majetek církevní.

Občan neodpovídá za dluhy státu, stejně jako stát neřeší postavení jednoho občana.

Zůstává proto na Českém státu, aby se důstojným způsobem právního státu vyrovnal s náhradami za zestátněný podnikatelský majetek.

Trvalá ignorace platného zákona, ignorace zákonné povinnosti ministra financí ČR, exekutivy a správního soudnictví, je **nedůstojná** a neguje přívlastek právního státu ČR.

V.

Navrhovatelka brojí dále proti nepřiznání náhrady nákladů řízení KASAČNÍ STÍŽNOSTI č. 1.

KASAČNÍ STÍŽNOST č. 1 měla plný úspěch.

Napadené rozhodnutí – USNESENÍ MS v PRAZE, ze dne 08.01.2011, sp.zn.: 11 Ca 70/2009 bylo ROZSUDKEM NSS ČR, ze dne 26.08.2010 sp.zn.: 1 As 49/2010 zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení.

Bez podání KASAČNÍ STÍŽNOSTI č. 1, by napadené rozhodnutí, ač chybné, zůstalo pravomocné.

Nepřiznání nákladů řízení při plném úspěchu, dle navrhovatelky, odporuje logice a zákonu.

Navrhovatelka žádá, aby jí náklad řízení, za plně úspěšné KASAČNÍ ŘÍZENÍ – STÍŽNOST, byly přiznány.

VI.

Dále navrhovatelka brojí proti nepřiznání námitky podjatosti soudkyň MS v PRAZE, jmenovitě :

JUDr. Hany VEBEROVÉ, předsedkyně senátu
JUDr. Jitky HROUDOVÉ, pověř. člen senátu

Námitku podjatosti navrhovatelka uplatnila ještě u soudu I. instance, byť na konci jednání.

Důvody podjatosti, které vyvolaly zjevnou nelibost předsedy NSS ČR a předsedy senátu I., JUDr. Josefa BAXY, považuje navrhovatelka za závažné.

Poválečný retribuční proces s Janem Antonínem BAŤOU, jeho odsouzení, prakticky pro neexistující skutkovou podstatu, a především uložení trestu propadnutí veškerého majetku, bylo předem připraveno vládou bývalé ČSR

Viz : 68. zasedání vlády ČSR z 04.03.1947
72. zasedání vlády ČSR z 25.03.1947 – TAJNÉ ZASEDÁNÍ !
81. zasedání vlády ČSR z 25.04.1947

Dále viz : „NÁRODNÍ OČISTA – RETRIBUCE V POVÁLEČNÉM
ČESKOSLOVENSKU“ – prof. BENJAMIN FROMMER
vyd. ACADEMIA, PRAHA 2010

Navrhovatelka namítá, že až dosud bylo vše kolem Jana Antonína BATI, včetně soudního retribučního procesu, předem komunisty rozhodnuté, zpolitizované. Oprávněně se za těchto smutných skutečností dožaduje, aby alespoň v roce 2011 byly znásilněné skutečnosti kolem Jana Antonína BATI projednány objektivně, nestranně. Objektivnost jednání navrhovatelka nespatřuje v tom, kdy poznovu věc projednává soudní senát s nadpoloviční většinou komunistů – viz příloha ad G/

VII.

Z uvedeného navrhuje, aby ÚSTAVNÍ SOUD ČR vydal tento NÁLEZ :

ROZSUDEK MS v PRAZE, ze dne 12.05.2011, sp. zn.: 11 Af 54/2010,

ve znění

ROZSUDKU NSS ČR, ze dne 19.10.2011, sp. zn.: 1 As 84/2011

se zrušují

KUTŘÍN, 12.01.2012

Dolores Liljana BATA
ARAMBASIC v.r.